

Datum van inontvangstneming : 25/09/2014

Zaak C-384/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

11 augustus 2014

Verwijzende rechter:

Juzgado de Primera Instancia te Barcelona (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 mei 2014

Verzoekende partij/executant:

Alta Realitat S.L.

Verwerende partij/geëxecuteerde:

Erlock Films

Ulrich Thomsen

Juzgado de Primera Instancia n° 44 (Rechtbank van eerste aanleg nr. 44) te Barcelona

[OMISSIS]

BESCHIKKING

Barcelona, tweeëntwintig mei tweeduizend veertien.

1.- VOORWERP VAN HET GEDING

1.1 „Alta Realitat S.L.” heeft tegen „Erlock Films” en Ulrich Thomsen een vordering ingediend tot ontbinding van een overeenkomst van 13 februari 2008 inzake de levering van diensten als acteur in een film met de titel „The Frost” waarin Thomsen de rol van Alfred zou spelen en die in het Engels zou worden opgenomen. Daarbij werd aangegeven dat Thomsen ongerechtvaardigd zijn medewerking aan de productie had beëindigd. Op grond daarvan vraagt verzoekster de Rechtbank om [de verwerende partij] te veroordelen tot

terugbetaling van 30 000 EUR als bedrag dat reeds aan verweerder was overhandigd (of anders als schadevergoeding) plus een bedrag van 10 037,08 EUR als schadevergoeding voor de contractbreuk, alsmede de proceskosten.

2.- FEITEN

2.1 Nadat deze Rechtbank de procedure ontvankelijk had verklaard, is de verwerende partij gedagvaard op het domicilie dat daartoe door de verzoekende partij in Denemarken was aangewezen. De dagvaarding is daar uitgebracht. De verwerende partij heeft echter gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid de ontvangst van het stuk te weigeren op grond dat hij de taal waarin de stukken waren opgesteld (Engels) niet begreep. Hij deed dit op basis van artikel 8 van verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, die van toepassing is op Denemarken krachtens de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Denemarken inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (PB EU L 331 van 10 december 2008). Dit blijkt uit het proces-verbaal van 4 juni 2009, opgesteld door de Deense instantie die tot taak had de dagvaarding uit te brengen.

2.2 Deze Rechtbank heeft geoordeeld dat de weigering van de stukken na ontvangst van de dagvaarding niet gerechtvaardigd was. De Rechtbank heeft op 9 juli 2009 een beschikking gegeven waarin zij aangaf van oordeel te zijn dat de dagvaarding op de juiste wijze was verricht en niet opnieuw behoefde te worden uitgebracht. Na het verval van de daarvoor bestaande wettelijke termijnen heeft zij bij beschikking van 15 juli 2009 tegen de verweerders verstek verleend.

2.3 Op 19 januari 2010 is in het onderhavige geding vonnis gewezen waarin de vordering werd toegewezen.

2.4. Bij de rechter van het Koninkrijk Denemarken is de tenuitvoerlegging van de beslissing gevorderd. Op 10 januari 2012 jongstleden heeft de rechter te Lyngby uitspraak gedaan waarin de tenuitvoerlegging van die beslissing werd afgewezen, welke uitspraak bevestigd werd in een arrest van het Hoogste Gerechtshof te Kopenhagen van 29 maart 2012. De grond voor afwijzing van de tenuitvoerlegging was die van artikel 34, lid 2, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 september 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Brussel I), die ook geldt voor Denemarken op basis van het besluit van de Raad waarin de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Denemarken wordt goedgekeurd (2006/325/EG). Deze bepaling regelt de afwijzing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die bij verstek van de verweerder is genomen, indien het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig

stuk niet zo tijdig en op zodanige wijze als met het oog op zijn verdediging nodig was, aan de verweerder tegen wie verstek werd verleend betekend of meegedeeld is, tenzij de verweerder tegen de beslissing geen rechtsmiddel heeft aangewend terwijl hij daartoe in staat was.

2.5. Nadat het geconstateerde probleem met betrekking tot de dagvaarding ter kennis van deze Rechtbank was gebracht, heeft zij, na de verschenen partijen te hebben gehoord, op 16 december 2013 jongstleden een beschikking gegeven waarin de proceshandelingen vanaf het moment van de dagvaarding (met uitzondering van de stukken en conclusies die ertoe strekten te bepalen op welke wijze de dagvaarding moest worden verricht, omdat die aan de dagvaarding waren voorafgegaan) nietig werden verklaard en waarin werd bepaald dat de procedure moest worden hervat vanaf het moment van de dagvaarding van „Erlock Films ApS” en Ulrich Thomsen, waarbij deze opnieuw, conform de bepalingen van verordening (EG) nr. 1393/2007, zou worden uitgebracht.

Voor deze uitspraak werd – op basis van het volledige dossier en de in de procedure geobjectiveerde omstandigheden – ook de kwestie betreffende de kennis van verweerder van het Engels onderzocht. Met name werd benadrukt dat de overgelegde overeenkomst, die de grondslag voor de verhouding tussen partijen in dit geding vormde, in het Engels was gesteld (productie nr. 12 bij de conclusie van eis), dat er stukken aanwezig waren die aan de verweerder werden toegeschreven die in het Engels waren geformuleerd (producties nrs. 39 en 40 bij de conclusie van eis), dat een document was overgelegd dat volgens verzoekster afkomstig is van het profiel van verweerder in de databank van IMDB, waarin hij aangeeft vloeiend Engels te spreken (productie nr. 3 bij de conclusie van eis, overgelegd op 1 juli 2009 om te bepalen hoe de dagvaarding moest worden uitgebracht) en dat er zich in het dossier stukken bevinden met betrekking tot een Engelstalig blog dat aan verweerder wordt toegeschreven (productie nr. 4 bij de conclusie van eis van 1 juli 2009). Tenslotte zijn diverse dvd's toegevoegd waarop degene die zich als de medeverweerder kenbaar maakt, te zien is terwijl hij Engels spreekt (producties nrs. 5-7 bij de conclusie van eis van 1 juli 2009). Op grond daarvan heeft de Rechtbank gemeend dat de verwerende partij kennis bezit van de Engelse taal en dat die kennis zich uitstrekt tot een stuk van juridische aard als een overeenkomst, zodat er reden is te menen dat er geen objectieve rechtvaardiging bestaat voor weigering door de verweerder van stukken die in die taal zijn opgesteld. Om die reden heeft deze Rechtbank besloten dat de weigering om een dergelijk stuk in ontvangst te nemen fraude met betrekking tot de procedure inhield, een handelwijze die wordt verboden in artikel 11 LOPJ [Ley Orgánica del Poder Judicial, wet op de rechterlijke macht] en in artikel 247 LEC [Ley de Enjuiciamiento Civil, wet op de burgerlijke rechtsvordering]. Dit is de reden waarom in de beslissing om een nieuwe dagvaarding uit te brengen werd besloten de stukken in het Engels toe te zenden en dat bovendien te doen op een bijzondere wijze, namelijk die welke is voorzien in artikel 161, lid 2, LEC. Deze houdt in dat wanneer de geadresseerde van de betekening [op zijn domicilie] wordt aangetroffen en hij weigert het in het Engels gestelde stuk in ontvangst te nemen,

het stuk toch wordt geacht aan hem te zijn betekend, omdat in de bovengenoemde beslissing was vastgesteld dat die weigering niet objectief gerechtvaardigd was.

2.6 Deze Rechtbank heeft bericht ontvangen dat de betekening heeft niet kunnen plaatsvinden omdat de verweerder op grond van de daarin gebruikte taal heeft geweigerd het stuk in ontvangst te nemen. De geadresseerde heeft bijlage II van verordening nr. 1393/2007 toegevoegd waarin hij aangeeft uitsluitend Deens te begrijpen.

3.- NATIONAAL RECHT

3.1 Organieke Wet op de Rechterlijke Macht

Artikel 11

1. In alle soorten procedures worden de regels van de goede trouw gerespecteerd. Bewijs dat direct of indirect is verkregen door schending van de fundamentele rechten of vrijheden wordt niet als bewijs toegelaten.

2. De rechter weigert gemotiveerd alle verzoeken, procesincidenten en excepties die met het kennelijke doel van rechtsmisbruik worden geformuleerd, of die wetsontduiking of fraude met betrekking tot de procedure inhouden.

3. Conform het beginsel van effectieve rechterlijke bescherming zoals vastgelegd in artikel 24 van de Spaanse Grondwet, dient de rechter altijd uitspraak te doen op de vordering zoals deze is geformuleerd. De rechter kan een vordering slechts op formele gronden afwijzen wanneer het vormgebrek niet hersteld kan worden of niet via de wettelijk vastgestelde procedure hersteld is.

3.2 Wet op de Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 161, lid 2

2. Wanneer de geadresseerde van de mededeling op zijn domicilie wordt aangetroffen en weigert de kopie van de uitspraak of de dagvaarding in ontvangst te nemen of het proces-verbaal van overhandiging niet wil ondertekenen, dan zal de ambtenaar of, indien van toepassing, de procureur die de overhandiging op zich neemt, hem laten weten dat de kopie van de uitspraak of de dagvaarding door hem kan worden ingezien op de griffie, en dat de mededeling hiermee haar effect sorteert. Van dit alles wordt verslag gedaan in het proces-verbaal.

Artikel 247. Eerbiediging van de regels van procedurele goede trouw. Boete bij niet-nakoming

1. De partijen bij alle soorten procedures moeten zich in hun handelingen houden aan de regels van de goede trouw.

2. De rechter wijst gemotiveerd alle verzoeken en procesincidenten af die met het kennelijke doel van rechtsmisbruik worden geformuleerd, of die wetsontduiking of fraude met betrekking tot de procedure inhouden.

3. Als de rechter meent dat een van de partijen heeft gehandeld in strijd met de regels van de procedurele goede trouw, kan hij deze, in een apart document, middels een gemotiveerde beslissing en met inachtneming van het proportionaliteitsbeginsel, een boete opleggen die kan variëren van honderdtachtig tot zesduizend EUR, doch in geen geval hoger is dan één-derde deel van het bedrag waarover het geding wordt gevoerd.

Teneinde het bedrag van de boete vast te stellen moet de rechter de omstandigheden van het betrokken feit in aanmerking nemen, alsmede de schade die aan de procedure of aan de wederpartij kon worden toegebracht.

[OMISSIS]

4.- BEPALINGEN VAN UNIERECHT

4.1 Artikel 8 van verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad

Artikel 8. Weigering van ontvangst van een stuk

1. De ontvangende instantie stelt degene voor wie het stuk is bestemd, door middel van het in bijlage II opgenomen modelformulier in kennis van het feit dat hij kan weigeren het stuk waarvan betekening of kennisgeving moet worden verricht, in ontvangst te nemen op het ogenblik van de betekening of kennisgeving ofwel door het stuk binnen een week naar de ontvangende instantie terug te zenden, indien het niet is gesteld in of niet vergezeld gaat van een vertaling in een van de volgende talen:

- a) een taal die degene voor wie het stuk bestemd is, begrijpt, of
- b) de officiële taal van de aangezochte lidstaat of, indien er verscheidene officiële talen in de aangezochte lidstaat zijn, de officiële taal of een van de officiële talen van de plaats waar de betekening of kennisgeving moet worden verricht.

2. Indien de ontvangende instantie ervan op de hoogte is gesteld dat de persoon voor wie het stuk is bestemd dit overeenkomstig lid 1 weigert in ontvangst te nemen, stelt zij de verzendende instantie daarvan onmiddellijk door middel van

het in artikel 10 bedoelde certificaat in kennis en zendt zij de aanvraag alsmede de stukken waarvan de vertaling wordt gevraagd terug.

3. Indien degene voor wie het stuk is bestemd overeenkomstig lid 1 heeft geweigerd het stuk in ontvangst te nemen, kan de betekening of kennisgeving van het stuk worden geregulariseerd door aan degene voor wie het stuk is bestemd overeenkomstig deze verordening betekening of kennisgeving te doen van het stuk vergezeld van een vertaling in een taal zoals bedoeld in lid 1. In dat geval is de datum van betekening of kennisgeving van het stuk die waarop de betekening of kennisgeving van het stuk vergezeld van de vertaling overeenkomstig het recht van de aangezochte lidstaat is geschied. Wanneer de betekening of kennisgeving van een stuk overeenkomstig het recht van een lidstaat echter binnen een bepaalde termijn moet worden verricht, dan is de datum die ten aanzien van de aanvrager in aanmerking wordt genomen de datum van betekening of kennisgeving van het oorspronkelijke stuk, vastgesteld overeenkomstig artikel 9, lid 2.

4. De leden 1, 2 en 3 zijn van toepassing op de wijzen van verzending en betekening of kennisgeving van gerechtelijke stukken overeenkomstig Afdeling 2.

5. Voor de toepassing van lid 1, stellen diplomatieke of consulaire ambtenaren, wanneer de betekening of kennisgeving overeenkomstig artikel 13 is verricht, of de autoriteit of persoon, wanneer de betekening of kennisgeving overeenkomstig artikel 14 is verricht, degene voor wie het stuk is bestemd in kennis van het feit dat hij kan weigeren het stuk in ontvangst te nemen en dat geweigerde stukken naar deze ambtenaren of naar deze autoriteit of bevoegde persoon moeten worden gezonden.

5.- ARGUMENTEN VAN PARTIJEN

5.1 Op [OMISSIS] 28 april 2014 [OMISSIS] is aan het Openbaar Ministerie en aan de verschenen partij [OMISSIS] de mogelijkheid van het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voorgelegd.

5.2 Op 8 mei 2014 heeft het Openbaar Ministerie een desbetreffend rapport verzonden waarin werd gesteld dat [OMISSIS] er geen [OMISSIS] strijdigheid met het nationale recht [OMISSIS] [bestond] en dat de verzoekende partij de stukken in het Deens moest indienen.

5.3 Op 16 mei 2014 heeft „Alta Realitat S.L” een conclusie [OMISSIS] overgelegd waarin zij primair verzocht geen prejudiciële vraag te stellen, en subsidiair verzocht de tweede vraag op de volgende wijze te formuleren:

Dient artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1393/2007 aldus te worden uitgelegd dat, als de geadresseerde van een betekening een stuk weigert dat in een bepaalde taal is opgesteld, terwijl de rechter die van de zaak kennisneemt heeft verklaard dat het niveau waarop die persoon de taal begrijpt voldoende is, de

weigering van het stuk niet gerechtvaardigd is, en dat de rechter die van de zaak kennisneemt de gevolgen kan toepassen die daartoe in de wetgeving van de lidstaat van verzending voor dit soort ongerechtvaardigde weigering van een stuk zijn voorzien, en zelfs, wanneer de procesregels van de lidstaat van verzending aldus bepalen, het stuk als aan de geadresseerde betekend kan beschouwen?

6.- RECHTSGRONDEN

6.1 In de onderhavige processuele fase wordt de vraag opgeworpen hoe de behandeling van het onderhavige dossier moet worden voortgezet, rekening houdend met het verrichte onderzoek betreffende de gebruikte taal.

Daartoe moeten wij letten op artikel 8 van verordening nr. 1393/2007 en de voorganger daarvan (artikel 8, lid 1, van verordening nr. 1348/2000). Laatstgenoemd artikel is in het arrest van het Hof C-14/07 van 8 mei 2008 („Ingenieurbüro Michael Weiss und Partner GbR”) voorwerp geweest van een uitlegging betreffende de kwestie van de talen waarin een vordering kan worden opgesteld. In die zaak werd een vraag gesteld inzake een vertaling van een deel van de bijlagen bij een vordering jegens een onderneming, gevestigd in het Verenigd Koninkrijk, die was overeengekomen de commerciële documentatie in het Duits te ontvangen. De conclusie van het Hof was dat artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken aldus moet worden uitgelegd dat degene voor wie een ter kennis te brengen of te betekenen gedinginleidend stuk bestemd is, niet mag weigeren dit stuk in ontvangst te nemen, mits dit hem in staat stelt in het kader van een gerechtelijke procedure in de lidstaat van verzending zijn rechten geldend te maken, wanneer bij dit stuk bijlagen met bewijsstukken zijn gevoegd die niet zijn gesteld in de taal van de aangezochte lidstaat of in een taal van de lidstaat van verzending die de geadresseerde begrijpt, maar die enkel een bewijsfunctie hebben en niet onontbeerlijk zijn om het voorwerp en de grond van de vordering te begrijpen. Op grond daarvan overweegt het arrest dat het aan de nationale rechter staat om na te gaan of het gedinginleidende stuk voldoende informatie bevat om de verweerder in staat te stellen zijn rechten geldend te maken, dan wel of de verzender alsnog de vertaling van een onmisbare bijlage dient te verstrekken. Daarnaast wordt aangegeven dat artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 1348/2000 aldus dient te worden uitgelegd dat het feit dat degene aan wie een stuk wordt betekend of ter kennis gebracht, in het kader van zijn beroepsactiviteit met de verzoeker contractueel is overeengekomen dat in de taal van de lidstaat van verzending zal worden gecorrespondeerd, geen vermoeden oplevert dat hij deze taal kent, maar een aanwijzing vormt die de rechter in aanmerking kan nemen wanneer hij nagaat of de geadresseerde de taal van de lidstaat van verzending begrijpt. Ten slotte wordt bepaald dat artikel 8, lid 1, van verordening nr. 1348/2000 aldus dient te worden uitgelegd dat degene aan wie een gedinginleidend stuk wordt betekend of

ter kennis gebracht, in geen geval met een beroep op deze bepaling kan weigeren om de bijlagen bij een stuk die niet zijn gesteld in de taal van de aangezochte lidstaat of in een taal van de lidstaat van verzending die hij begrijpt, in ontvangst te nemen, wanneer hij in het kader van zijn beroepsactiviteit contractueel is overeengekomen dat zal worden gecorrespondeerd in de taal van de lidstaat van verzending en de verzonden bijlagen deze correspondentie betreffen en tevens in de overeengekomen taal zijn gesteld.

Dit arrest werd gewezen in een zaak waarin werd uitgegaan van een feitelijke situatie dat geen van de vertegenwoordigende organen van de onderneming die in het Verenigd Koninkrijk gedagvaard zou worden Duits begreep, terwijl de niet-vertaalde stukken bijlagen waren bij een vordering die wél in de taal van de aangezochte staat waren vertaald. Die situatie is een andere dan die welke hier aan de orde is, waar het gaat om de mogelijkheid om aan de verwerende partij zowel de vordering als de bijlagen in het Engels te doen toekomen, omdat door deze Rechtbank is overwogen dat de verklaring van verweerder het Engels niet te begrijpen een ongerechtvaardigde handelwijze inhoudt, zoals in de beschikking van 16 december 2013 is aangegeven.

6.2 De vraag is derhalve of het in overeenstemming is met verordening nr. [1393/2007] dat de nationale rechter, op grond van de gegevens waarover hij beschikt, het niveau beoordeelt waarop een persoon een taal begrijpt, om hem zowel de vordering als de bijlagen in die concrete taal te kunnen doen toekomen.

Die mogelijkheid (en de noodzaak om deze te doen vaststaan door een uitspraak daarover) acht deze Rechtbank van bijzonder belang, omdat zij te maken heeft met de werking van de interne markt van de Europese Unie en met de snelheid van gerechtelijke procedures. Zo zou het in bepaalde gevallen zelfs onnodig zijn stukken te vertalen in talen waarbij het vinden van vertalers moeilijk en duur is, vooral wanneer het de rechter die de zaak behandelt duidelijk is dat partijen een veel gebruikte taal kennen (in dit geval Engels, wat bovendien de taal was waarin de film zou worden gedraaid waarin verweerder de hoofdrol zou spelen).

Deze vraag raakt de uitlegging van een regel van Unierecht (artikel 8 van verordening nr. 1393/2007), en maakt volgens deze Rechtbank het stellen van een prejudiciële vraag op basis van artikel 267 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (oud artikel 234 EG-Verdrag) mogelijk. Het is niet nodig dat er strijdigheid bestaat met een nationale regel.

Hieraan moet worden toegevoegd dat hier volgens deze Rechtbank inderdaad sprake is van een vraag, want dit heeft te maken met iets wat de verordening niet regelt, namelijk of de bevoegdheid van de rechter die van de zaak kennisneemt zover reikt dat hij het kennisniveau van een persoon van een taal mag beoordelen, opdat deze in die taal kan worden gedagvaard, waarbij zowel de vordering als de bijbehorende stukken (dus niet alleen de bijlagen) in die taal zijn geformuleerd.

6.3 In het licht van de opgeworpen vraag is het volgens deze Rechtbank gepast te wijzen op de mogelijkheid om de prejudiciële vraag op te werpen in de fase waarin de procedure zich nu bevindt (dagvaarding van de medeverweerders).

7 – Hieromtrent zegt artikel 267 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie: (oud artikel 234 EG-Verdrag) „Indien een vraag te dien aanzien wordt opgeworpen voor een rechterlijke instantie van een der lidstaten, kan deze instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, het Hof van Justitie verzoeken over deze vraag een uitspraak te doen.”

Hieruit kan worden afgeleid dat in beginsel het geschikte moment voor het opwerpen van een prejudiciële vraag het moment is waarop de zaak in staat van wijzen is. Dat is hier niet het geval, omdat (zoals aangegeven) de onderhavige procedure zich pas in de fase bevindt dat de verweerder wordt gedagvaard.

Desalniettemin is deze Rechtbank van mening dat het stellen van de vraag op dit moment zou kunnen worden gedaan (zonder te wachten tot de zaak in staat van wijzen is), want de vraag heeft betrekking op de geldigheid van de dagvaarding en op de wijze waarop deze moet worden uitgebracht, hetgeen de mogelijkheid beïnvloedt om in deze zaak de volgende fase van de procedure te bereiken. De verzoekende partij heeft namelijk aangegeven dat het gezien de omstandigheden en de daaraan verbonden kosten niet mogelijk is de vertaling naar het Deens te laten maken. Daarom is deze Rechtbank van mening dat dit het meest geschikte moment is om de prejudiciële vraag te stellen, conform de Aanbevelingen van het Hof aan de nationale rechterlijke instanties over het aanhangig maken van prejudiciële procedures (2012/C 338/01, gepubliceerd in het PB EU van 6 november 2012) waarin met betrekking tot het geschikte moment voor de stellen van een prejudiciële vraag [OMISSIS] [de mogelijkheid] niet wordt uitgesloten om dat te doen op een moment als dit.

6.4 Nu op grond van de bovenstaande argumenten is vastgesteld dat er termen aanwezig zijn voor het stellen van de prejudiciële vraag, zowel met betrekking tot de noodzaak ervan als met betrekking tot het moment van de procedure, dient te worden geconcretiseerd wat de te stellen vragen kunnen zijn. [OMISSIS]

[OMISSIS] Verzoekster [OMISSIS] meent dat de tweede te stellen vraag als volgt kan worden geformuleerd:

Dient artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1393/2007 aldus te worden uitgelegd dat, als de geadresseerde van een betekening een stuk weigert dat in een bepaalde taal is opgesteld, terwijl de rechter die van de zaak kennisneemt heeft verklaard dat het niveau waarop die persoon de taal begrijpt voldoende is, de weigering van het stuk niet gerechtvaardigd is en dat de rechter die van de zaak kennisneemt de gevolgen kan toepassen die daartoe in de wetgeving van de lidstaat van verzending voor dit soort ongerechtvaardigde weigering van een stuk

zijn voorzien, en zelfs, wanneer de procesregels van de lidstaat van verzending aldus bepalen, het stuk als aan de geadresseerde betekend kan beschouwen?
[OMISSIS]

Deze Rechtbank is van mening dat dit argument een belangrijke aanvulling vormt op de vraag om uitlegging van de bepaling, namelijk of het al of niet strijdig is met de verordening en het Unierecht om een stuk als aan een persoon betekend te beschouwen, wanneer deze persoon dat stuk ongerechtvaardigd heeft geweigerd, welke situatie in artikel 161, lid 2, LEC wordt geregeld.

Daarom meent deze Rechtbank dat het gegrond is het verzoek toe te staan en de door verzoekster gestelde vraag als specifieke vraag daarin op te nemen.

7.- DICTUM: VRAAG OF VRAGEN DIE AAN HET HOF WORDEN GESTELD [herhaling van de prejudiciële vragen]

[OMISSIS]

Op grond van het voorgaande

BESLUIT IK aan het Hof van Justitie van de Europese Unie in het kader van artikel 267 VWEU de volgende prejudiciële vragen te stellen inzake de uitlegging van artikel 8 van verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad:

1/ Dient artikel 8, lid 1 van verordening nr. 1393/2007 aldus te worden uitgelegd dat de nationale rechter die van de zaak kennisneemt op grond van het gehele dossier dat hem ter beschikking staat kan bepalen of een geadresseerde een taal begrijpt?

Bij bevestigend antwoord op de eerste vraag:

2/ Dient artikel 8, lid 1, van verordening nr. 1393/2007 aldus te worden uitgelegd dat als de nationale rechter die van de zaak kennisneemt, op grond van het gehele dossier dat hem ter beschikking staat, heeft bepaald dat de geadresseerde een taal begrijpt, degene die de betekening verricht de geadresseerde niet de mogelijkheid mag bieden het stuk te weigeren?

3/ Dient artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 1393/2007 aldus te worden uitgelegd dat, als de geadresseerde van een betekening een stuk weigert dat in een bepaalde taal is opgesteld, terwijl de rechter die van de zaak kennisneemt heeft verklaard dat het niveau waarop die persoon de taal begrijpt voldoende is, de weigering van het stuk niet gerechtvaardigd is, en dat de rechter die van de zaak

kennisneemt de gevolgen kan toepassen die daartoe in de wetgeving van de lidstaat van verzending voor dit soort ongerechtvaardigde weigering van een stuk zijn voorzien, en zelfs, wanneer de procesregels van de lidstaat van verzending aldus bepalen, het stuk als aan de geadresseerde betekend kan beschouwen?

De onderhavige procedure wordt geschorst totdat het Hof zich heeft uitgesproken.

[OMISSIS]

[OMISSIS] [processuele bepaling van nationaal recht]

[OMISSIS]

[OMISSIS]